

EL MOLÍ D'EN RIERES

Per: B. Barberà

Rètol de la façana

Lloc on era la bassa

Tot ve que s'acaba. Aquest és l'últim dels catorze molins que s'hi troben al nostre terme.

El riu de Sant Mateu i la carretera pareix que juguen a trobar-se. Com si volgués destorbar llur contacte s'alça el Molinet, mas on s'hi

l'altre amb el molí i altres finques properes al Molinet.

El molí i l'habitatge formen un bloc amb les cases veïnes. El que més sobta en veure la façana, són dues bigues de fusta d'ullastre que mante-

Lavernia" i son espòs "Vicente Ferreres". El molí, l'estable i el poxo pertanyen a una neboda de "Vicentica", "María José Beltrán Lavernia". Després d'haver comprat aquesta part, "María José" i son marit

terme tot respectant una de les dues moles del molí. Es tracta de la francesa destinada a moldre blat, aquesta, la gronsa, l'aro i els farinals són en perfectes condicions, com si el temps no hagués passat. Abans de la

Entrada al molí

Una de les bigues d'ullastre

troba el molí. Malgrat l'esmentada situació, se'n diu d'en Rieres perquè un dels primers propietaris, no sé pas si qui el va bastir, vivia al mas d'en Rieres. En repartir l'herència als seus fills, n'eren dos, l'un es quedà amb les finques d'aquest mas i

nen el porxo, abans aixopluc de clients i cavalleries. Unes manises plaçades en un altre angle de l'esmentada façana ens anuncien el nom del molí.

La vivenda del moliner és ocupada a hores d'ara per "Vicentica

"Manuel Martin", la han habilitada per poder viure i passar-hi els caps de setmana a frec de riu, envoltats per l'ombra espessa dels oms que hi creixen i gaudint de la pau bucòlica del camp. Aquest procés de reforma l'han dut a

reforma suara esmentada, des de la sala de moldre hom podia passar a l'estable o a la vivienda del moliner mitjançant dues petites portes, de les quals una, la que duu a l'estable, encara es conserva.

La mola catalana,